

بسم الله الرحمن الرحيم

(أحمد لله رب العالمين، الرحمن الرحيم، مالك يوم الدين، اياك نعبد و اياك نستعين، اهدنا الصراط المستقيم، صراط الذين أنعمت عليهم، غير المغضوب عليهم، ولا الضالين).
والصلاة والسلام على خير خلقه محمد وعلى آله وصحبه.
السلام عليكم ورحمة الله وبركاته.

له بهشی پینجهم له ليقائه كاني بيناء ئه وروؤ له خزمه تتان به حسی ته كوينی داخلی ئینسان وهكو ذاتهك مه خلق و ئیرتیبای خیلقه تی ئه و ذاته به فیطره ی، و عیلاقه و ئیرتباطاتی وه سائلی ئه و ذاته به مه خلوقاتی دكه، ته و ضیفی وه سائله كانی مومارسه و نه شاطی ئه و وه سائلانه كه وفقی ئیراده ی خوای له بوؤ (معرفة الله)، پاشان ئیمان هینان به خوای، له به شه كانی پیشتری له خزمه تتان به حسی ئه وه مان كرد الله (جل جلاله) تنها مه خلوقی ئیختیار كردبی به ئیراده ی عیباده تگردنی ته یسیری فقط به شهر بووه، عارد و ئاسمان، مه خلوقاتی دی هه موویان موسه بییح و ساجد و عابدن به طهوع، بهس ئه و به شهره موختاره له بوؤ حملی ئه و ئه مانه ته، ئه و به شهره مه له كه کی ئیمکانییه ته کی زوری درایتی خیلقه ته ن له وه موو ده و روبه ره ی كه تییدا ده زی، لووه ی بتانی به واسطه ی ئه و هه موو ئیمکانییه ته كه باری تهعالا مه جالی دایتی، بتانی ئه و وه ظائفانه ئه دا بكا، كه باری تهعالا ئه صلن وهك موهممه له سهر وجود به ئه مانه ت له سه ری دانابی، ئه وه له خارجی خوئی، له نه فسی وهخت له داخلیشی جومله ك له طاقات و ئیمکانیات دیسان باری تهعالا به خلقت دایته ئه و ذاته، له لیقائی پیشتری به حسی ئه وه مان بوو عیلاقه ی ئه و ذاته به جومله مه خلوقات كه كو ئیرتباطه کی نه وعی جه ذبه ك ناومان نا موغناطیسی بهینی ذات و بهینی مه خلوقات هه یه، یه عنی خارجی شهخص ئیرتباطاتی جه ذبی له گهر شهخص خوئی، ئه و ئیرتباطه گوتمان (بالنهاية) نه تیجه ی ئه وه یه كه ئه و ذاته ئه و شهخصه بتانی ئه و هه موو مه خلوقاتانه بکاته جسره ك پی ی بگاته پشتی مه خلوقات، ئه ویش خالیقه كه یه، مه خلوقاته كان ده بنه جسره ك به واسطه ی مه خلوقات ده گاته خالقی مه خلوقات، ئه و وهختی موهممه ی مه خلوقات له پیش چاوی نامینی عیلاقه ی به مه خلوقات نامینی، ئه و وهختی مه خلوقات له بوئی ته سخیر ده بی، گوتمان ئه و جاذبیه نه وعی یه بهینی ذات له گهر مه خلوقات، هه ر ئه وهش بوو به شهرییه ت نه یتانییه ئیستعابی بكا قه دیمه ن، چووه په نای برده ت عیباده تی ئاسمان به مانگ و به روژ و به ئه ستیره، یاخود له سه ر عه رد به چیاو به ئاوو به ئاگرو به حه یوانات، چونکی ئه و جاذبیه ته له داخلی مه وجوده نه یتانییه هه زمی كا ئیستعابی كا، لوئی هه ر ئه و ماددانه ی به خوا دانایه، باری تهعالا له قورئان ئیشاره تی زوری ئه و حاله ته ی هه یه، ریساله هاتیه ته حدیدی مه وقیفی ذاتی کردیه به رامبه ر مه خلوقات، كه مه خلوقات مه رحله كه وجودیان، لوئی ئه و موغناطیسیه ته ئه و حاجه یه هه تا حه دده ك دروا له وئی قه طع ده بی، كه موهممه ی خوئی ئه دا كرد وه ظیفه ی خوئی ته نفیذ كرد راده وهستی، ده بی خالقی مه خلوقات ده ور ببینی، كه الله (جل جلاله)، بیین

ئەو جارە تەمەشای ذات بکەین ئەصلەن شەخس ئینسانی مەخلوق بزانی دەوری وی ئیرتباطی وی داخیلییەن بەو مەخلوقاتانە و صیغەتی تەکوینی ئەو عیلاقە نەوعییە لە لەحظەتی یەکەمەو هەتا ئەو مستەوایەتی کە فیعلەن زەهنییەن ئیجساس دەکا ئەو عیلاقەییە مەوجودە، و ئرتیباطەک هەییە بەینی خۆی و بەینی مەخلوقات، موحتەمەلە مۆلاخەزەتی ئەو هەتان کردبێ فەترەتی مندالیی ئینسان دریزترین و موعەقەدترین فەترەتی مندالییە لەناو مەخلوقات، (فترة الطفولة) پی دەگوتری، لەو لەحظەییەتی کە جەنن لەناو رەحمی دایک دروست دەبی هەتا دەگاتە ئەو زەمەنەتی کە ئیستەاب دەکا ئەو ذات لەناو بیئەک دەژی ماددی، عیلاقەکی نەوعی هەییە بەو بیئەییەتی کە تییدا دەژی، ئەو هەمووی فەترەتی تەکوین و تەنشییەتی جەنن و طوفولی و فوتوو و موراهەقە و شەباب، هەتا دەگاتە مستەوای فەهم کە زەهنەن ماددەتەن ئیجساس بکا عیلاقەکی هەییە لەگەر وەسەط مندالی لە زگی دایکی بەخەیطەک مەربوووە بە دایک، هەموو جیهازەکانی لە دروست بوون دان، دەست خەلیییەتی خاصی خۆی هەییە خانە باری تەعالا بەواسطەتی مەلاییکەت تەوجیەتی دەست دەکا، خەلییەتی دەست خانەتی دەست ناچتە سەر شانە عضو گئی یان مەعیدە، چوونکی خانەکانی دەست خانەکی خاصن ئیلا لەبۆ دەست بەکار دین، تەوزیعەکی موفەصصەل باری تەعالا خۆی موهەیمینە لەسەر ئەو تەوزیعە، بەیەک حەبل ئەو جەننە مەربوووە بەدایک، هەرچی حاجاتی هەییە ماددی وەمەعنەوی بەو حەبلەتی را نەقل دەبی لەو جەننە لەبۆ دایک لە دایکیش لەبۆ ئەو جەننە، ئەویش ناووکە (حبل السرة)، لە رپی خینەو هەرچی ئیحتیاجی ئەو ذاتە هەییە ئەو جەننە باری تەعالا لەرپی خینەو دەفەتی دەکا، هەر لە خواردن و خواردنەو هەر لە ئۆکسجین هەمووی بە خین دەکری، کە دیتە سەر وجود گەرەترین حاجە عیلاقە لەگەل وەسەط ئۆکسجینە هەوا، لویج جیهازی سی، سی منالی، صەدر ئۆتوماتیکیەن کە هاتە دەر دەس بە ئیش دەکا بەبی ئەو هەییە قوووتەک فەرضی ئیش کردنی لەسەر بکا، جیهازی یەکەمیتی جیهازی پاشی وی جیهازی ناقس هەظمە، ئەو دەست بە ئیش کردن دەکا، لویج مندالی ئۆتوماتیکییەن کە دیتە سەر وجود دەست دەکا بە هەناسە وەرگرتن و هەناسە دانەو، بەبی ئەو هەییە کەس فییری کردبێ، تەدریب و دەورەتی تەدریبی لە ژۆری کردیە، لەناو زگی دایک، تەمرینی لەسەر کردیە، لویج کە دیتە دەری ئۆتوماتیکییەن دەست دەکا بە ئیشی هەناسە وەرگرتن و هەناسە دانەو، کئی موهەیمین بوو (الله).

عضوی دووهم:

مەعیدەو ئەمعاء لە دەووە دەست پی دەکا دیسان باری تەعالا تەدریبی پی کردیە لەناو زگی دایکی خۆی کە هاتە دەر یەکسەر سینگی دایکی خۆی بگری بەواسطەتی لیۆهکانی بمژی مەص قورگ و مەریئوو مەعیدە، و پاشان ئەوجا بەشەکانی دکەتی عضو هەضم و ئیمتصاص هەمووی بە دیققەتەک وەکو دیققەتی سەعات ئیشی خۆیان ئەدا دەکەن، کئی ئەو هەموو جیهازانەتی بەئیشیتی خستیهو تەمرینی پی کردینە؟ (الله)، تەمەشای غیذائەکەتی بکەین تەنەفوسی مندالی نەفسی ئەو ئۆکسجینە وەردهگری کە ئەمە وەری دەگرین، لەگەر مە فەرقی نییە یەعنی ئیحتیاجی بەو هەییە ئەمە ئۆکسجینەک خاص لەبۆ

منال دروست كهين و بیدهینی، چونکی لو؟ حاجه یه کهمه، باری تهعلا که لیمه ی نهفخی ئیستعمال کردیه له قورئان، نهفخ که ههوایه، عایدی خویتی ئهوه جل جلاله عایدی به مهخلوقات نییه لوئه جیهازی ههوا وهرگرتنی منال باری تهعلا به قهدی پیاوهکی گهوره ی دروست کردبی که هاته سهر وجود ئوتوماتیکیه بتانی ههوا ی بیئه ی خو ی وهربگری بهس ئهوه، ما تهبهقا ئهجهیزه ی دی ههمووی ئیحتیاجی به تهمرین ههیه، لویی یه کهمین جیهاز که دهس دهکا به ئیش کردن مهعیدهیتی، دهبی خواردنهکی موحه ددهد، کهمییه ی، حهجمی، دهرهجه ی حراره ی، و نهوعی تهکوینی ئه و مادده یه ی، ئه گهر له دایکه کانمان بپرسین ئه و شیره ی که له سینگیانه له له حزه ی یه کهم که منال دهیمژی مادده کی موحه ددهد، دوو سهعات دوو سهعات نهوعی تهکوینی ئه و مادده یه له سینگیان دهگوری، لو؟ لووه ی فیعلهن مهعیده ی ئه و منال ه تازه ناسکه و بهدنهیشی به واسطه ی مهعیده ی یهك جومله شتی ئیحتیاجه باری تهعلا ئه و سینگیه ی دهکاته وهسیله ئیذهن ئیرتیباطی جهنین له بو بیئه ی خارجه ی به دوو پئییه:

پئی یه کهم: ههوا له پئی نهفهس وهرگرتن سینگ جیهازه کهیتی. پئی دووهم: دهو که به واسطه ی دهوی سینگی داکی خو ی دهمژی، مادده ی غیذائی وهردهگری له بو نومووی خو ی، سینگه که ههردهستی به ئیمتصاصی ئوکسجین تهحویلی دهکا له بو طاقه، نهفسی وهقت مهعیده ش له گهر ریخو له باریکه و ریخو له ئهستوره ئیمتصاصی شیره که ی دهکه ن، دیسان تهحویل دهکه ن له بو طاقه ی نمو و گهشه، ههر له ژوری را باری تهعلا موههیمن بوو لهسهر خهلییه ی دهستی، لهسهر خهلییهکانی چاوی ئی پئی ئی مهعیده ی له دهریش باری تهعلا موههیمینه لهسهر دهستی، لویی که دهردهچی دهستی ههیه چاوی ههیه، گئی ههیه پئی، ههیه ئه ممانه ههوانه ههمووی عوضوی موهمه لن هیچیک ئیش ناکا، هیچیک دهوری خو ی ئه دا ناکا، ئهوه ی دهوری خو ی ئه دا دهکا فهقهط سینگ، که ههناسه وهردهگری و دهدا له گهر مهعیده ی، ئه و جا ئه وه یه سهبر سهبر ئه و عیلاقه یه روژ به روژ له گهر وهسه طی خو ی بیئه ی خو ی تهطه وور دهکا، یه کهمین جار گئی دهبته وه گئی له دهنگ دهبی، پاشان سهبر سهبر چاوی دهبته وه رهنگی پئی دهبینی، مهتهله ن یه کهمین دهنگ که دهبیستی دهنگی دایکه فهرز دهکا، عیلاقه ی له گهر کیهانی به قوهت بی داك یان باب یان کیهان عونسور له ناو مال صهوتی وی تهدیب دهکا، و ئیرتیباطی بهوی رهبط دهبی، مهتهله ن باب بریین ئه و منال ه که گهشه و نوموی کرد ئیرتیباطی له گهر بابی زیاتره، ههر که گئی له دهنگی بابی بوو حهره کهك عهفهوی دهکا، یه کهمین جاریش که فییری دهبی بابه فییر دهبی، چوونکی بابی عیلاقه ی له گهر بابی به قوهته، لویی تهمهشا کهن که لیمه ی باب له ههموو لوغه نهفسی فونهتیک و صهوتی ههیه، له ههموو لوغه ک که منال بابه ئه و که لیمه یه ئه و جا به (پ) یان به (ب) بهکاری دهینی، ههموو جهنین، طفل، لهسهر کوره ی ئهرز نهفسی صهوتی ههیه، چهند ئیرتیباطی به و ذاته ی به قوهت بی ئه وهنده صهوته که زیاتر به قوهت و حنین تر دهر دهردهچی، نهفسی شت دایک، طهبعهن ئهوه ی موتابهعه ی لوغه ی کردبی ئه و ناوه ئه و که لیمه یه له ههموو لوغات تهقریبهن زور شه بییه یه که صهوته که، ئه گهر لوغاتیش له بهینی یهك

فاصله‌یان هه‌بی فه‌رقیان هه‌بی، ئه‌وه هه‌مووی مه‌رحه‌له‌ی یه‌که‌م ئه‌و ذاته گه‌وره بوو گه‌شه و نمای کرد، ئه‌جه‌یزه‌شی له‌گه‌ر گه‌شه‌ی کرد، مه‌رحه‌له‌ی دووهم ئی‌رتیباطی داخلی شعوری ئی‌حساسی له‌گه‌ر ئه‌و وه‌سه‌طه‌ی که تییدا ده‌ژی دایک و باوک و ده‌واتی دکه‌نه، مه‌ته‌له‌ن به واسطه‌ی ده‌ست‌ه‌ز ده‌کا شت له‌مس کا، شت بگری که گرتی لۆ ده‌وی ده‌با چوونکی یه‌که‌مین حاسسه ته‌ذه‌وق ئی‌حساسی پئ کردبی به‌واسطه‌ی لیوی و ده‌وی بووه، موماره‌سه‌ی له‌سه‌ر وه‌ی هه‌یه، لوی هه‌تتا ئاسنیش بگری لۆ ده‌وی ده‌با لۆوه‌ی بزانی ئه‌و طه‌بیعه‌تی چیه، جیهازی فاحیسه‌ی منداڵ ده‌وه، که ده‌ستی گرت و لۆ ده‌وی برد قیاس ده‌کا به شعوری خۆی ئه‌وه چیه؟ ئه‌وه هه‌مووی بوعدی ماددی، بوعدی مه‌عنه‌وی غه‌یبی له‌داخلی جومله‌ک مه‌شاعیر و ئه‌حاسیس هه‌یه، ئه‌ویش کوو به‌ده‌نی سه‌بر سه‌بر گه‌شه‌و نمای کرد ته‌دریبی کرد له‌سه‌ر شت گرتن، بردنه ناو ده‌و تام کردنی، ئه‌و جومله ئه‌حاسیس و مه‌شاعیره له‌داخلیش له‌گه‌ر گه‌شه‌و نمای گه‌وره ده‌بی، ئه‌وانیش گه‌وره ده‌بن، مه‌ته‌له‌ن ئی‌حساس به‌ ترس، یان حاجه‌ی ئی‌حساس به‌ ئه‌له‌م، که برسی بی منداڵ، ئی‌حساس به‌ ئه‌له‌مه‌ک موحه‌ده‌ده‌ ده‌کا ئه‌زیه‌ته‌ک، ئه‌و ئه‌له‌مه‌یه وه‌ی لی ده‌کا به‌ گریان ته‌عبیر له‌ حاجه‌ی خۆی بکا، ئه‌وه ئی‌حساسه‌که ئی‌حساس به‌ مه‌شاعری دکه که فی‌علنه به‌ینی ئه‌و منداڵه له‌گه‌ر به‌ینی بابی عیلاقه‌ک هه‌یه، مه‌ته‌له‌ن پیاوی زۆر دابنیشی که منداڵه‌که پیاوه‌کانی دیت و بابی خۆشی دیت ده‌تانی بابی خۆی ته‌میز کا له‌به‌ینی ئه‌و هه‌موو شکه ده‌مووچاوه، به‌ره‌و بابی خۆی برپوا، ئه‌وه ئی‌حساسه‌ک موحه‌ده‌ده‌ده ئه‌حاسیسی ئه‌وها له‌گه‌ر گه‌شه‌و نمای به‌ده‌نی ماددی ئه‌و منداڵه ئه‌ویش گه‌وره ده‌بی، کوو ئی‌حساسی هه‌ناسه‌ فیطری بوو، ئی‌حساسی مزین فیطری بوو، له‌ داخلی له‌ناو زگی داک‌ی ته‌مرین و ته‌دریبی پئ کرابوو، ئی‌حساسی عیلاقه‌ی مه‌عنه‌وی به‌ینی خۆی و به‌ینی ئه‌و وه‌سه‌طه‌ی که تییدا ده‌ژی ئه‌ویش فیطریه، ئه‌ویش ئه‌صلنه تییدا مه‌خلوقه، بیئه‌و وه‌سه‌طه‌که وه‌ی لی‌ده‌کا فی‌علنه بتانی موماره‌سه بکا، وه‌کو حه‌ره‌که‌ی ده‌ست و چاوی و گئی، ئه‌و ئی‌حساسه‌ داخلیه‌ش سه‌بر سه‌بر ناقس ته‌دریبی پئ بکا و گه‌شه‌و نمای پئ بکا، ئه‌و حاله‌ته‌یه له‌ لیقائی پئشترئ به‌حسمان کرد که موغناتیسیه‌ته‌که‌یه دروست ده‌بی به‌ینی ذات وه‌به‌ینی مه‌خلوقاتی موقابیل، سه‌بر سه‌بر ئه‌و عیلاقه‌یه قول تر عمیق تر پته‌و تر ده‌بی، ئی‌رتیباط به‌ینی ذات مه‌خلوقه‌ گچکه که، له‌گه‌ر ئه‌و وه‌سه‌طه‌ی تییدا ده‌ژی ئی‌رتیباطی به‌ قووه‌ت تر ده‌بی، مه‌ته‌له‌ن ئی‌حساس به‌ ذات، ئی‌حساس به‌ ماده‌ به‌ پاره، که گچکه‌یه به‌ینی دینار و له‌گه‌ر که‌رته ئاسنه‌کی نا‌کا فه‌رق پئ نا‌کا، ئه‌مما قیچه‌ک له‌ عومر زیاتر گه‌وره بوو ته‌مرینی کرد له‌سه‌ر حه‌یات فه‌رقی پئ ده‌کا، مه‌ته‌له‌ن که گچکه بی چهن مانگی بی، به‌ینی کاغه‌زو به‌ینی به‌ینی پئنج دیناری فه‌رق نا‌کا، ئه‌مما که بووه دوو سال و دوو سال و نیوو سی سال ته‌میز ده‌کا، سه‌بر سه‌بر که عومری گه‌وره تر بوو عیلاقه‌ی له‌گه‌ر پاره به‌ قووه‌ت تر ده‌بی عمیق تر ده‌بی ئی‌حساسه‌که، که حاله‌ته‌که له‌ داخلی ئی‌رتیباطی هه‌یه به‌و ماده‌یه، ئی‌حساس ده‌کا فعلنه ئا ئه‌و دیناره ئه‌گه‌ر بیباته پئش له‌ ده‌ستی کابرای دووکاندار دانئ، دوو چوکلیتی ده‌داتئ، ئی‌ذه‌ن دیناره‌که وه‌سیله‌که دوو چوکلیتی‌ه‌که‌ی پئ ته‌حسیل، ده‌کا وه‌ی لی دئ طه‌وری مورا‌هیقی

شه‌بابی چوکلّیت و دینار له میښکی نامینی چوکلّیت‌که لاده‌چی هه‌مووی ده‌بته دینار، له بوعدی وه‌سیله دهرده‌چی له‌بو بوعدی هه‌ده‌ف، مه‌ته‌له‌ن عیلاقه‌ی له‌گه‌ر رۆژ، عیلاقه‌ی له‌گه‌ر مانگ، عیلاقه‌ی له‌گه‌ر ئاو، عیلاقه‌ی له‌گه‌ر جاذبیه‌تی عارد، دیقته‌ی ده‌نی وه‌کی ده‌س ده‌کا به‌رۆیشتن، تازه‌به‌سه‌ر پێ‌که‌تیه، که‌ ده‌روا چونکی جاذبیه‌تی عارد له‌گه‌ر داخلي خۆی له‌گه‌ر به‌ده‌نی خۆی موته‌وازن نییه‌ ناتانی بروا زوو ده‌که‌وی، ده‌ی هه‌تا له‌سه‌ر وه‌ی ته‌دریب ده‌کا، سه‌بر سه‌بر فیّره‌ رۆیشتن ده‌بی ته‌وازن به‌ینی جاذبیه‌تی عاردو به‌ینی خۆی ته‌ وفیر دیخی، موماره‌سه‌ ده‌کا، به‌سه‌ر پێ‌ ده‌که‌وی، رۆیشتنه‌که‌ی سه‌بر سه‌بر به‌و ته‌مرینه‌ ده‌بته‌ ئیعتیادی، وه‌ی لێ‌ دێ‌ ئه‌ ئه‌ وه‌ حاله‌ته‌ی له‌ بیر ده‌چی که‌ فیعلهن عارد فه‌ضله‌کی له‌سه‌ر هه‌یه، به‌ حاله‌ته‌ک موچه‌ده‌ده‌ موعه‌بییه‌ن ده‌ روا له‌سه‌ر ئه‌و عارده‌ی کانه‌ هه‌ر خۆی هه‌یه، هیچ وه‌خته‌ک ئه‌و عارده‌ فه‌ضلی له‌سه‌ نه‌بووه‌ سه‌حبی نه‌کرديه، جه‌ذبی نه‌کرديه، (بالأحرى) خۆشی موعاناتی نه‌دیتیه‌ له‌ ته‌مرین نه‌که‌تیه‌ ئه‌زیه‌ تی نه‌خواردیه، لۆیه‌ ئه‌و کیپرو ئه‌و غروره‌ به‌دیلی ئه‌و حاله‌ته‌یه‌ که‌ له‌ناو صیراعی ئینسانه‌که‌ له‌بو مادده‌ به‌دیلی وه‌سیله‌ دروست کردنه‌که‌یه، که‌ مادده‌که‌ ده‌بته‌ هه‌ده‌ف، ئه‌وه‌ که‌ینی وه‌ی لێ‌ دێ‌؟ که‌ فیعلهن ریسالات له‌ ده‌وری حه‌یاتی ئه‌و ذاته‌ ئینکلیماشیان کردبی، سه‌حبه‌ بوو بن، ریسالات سه‌حبه‌ بووبن، شه‌یاطین ده‌وری خۆیان دیتبی، مه‌حاوه‌له‌ی ئه‌وه‌ی بکه‌ن قه‌وله‌به‌ی فیطره‌ی ئه‌و ذاته‌ بکه‌ن غموض توژ غوبار باوینه‌ سه‌ر فیطره‌ی ئه‌و ذاته، که‌ینی شه‌یاطین تانیان ئه‌وها بکه‌ن؟ فعلهن ئه‌و ذاته‌ له‌ بوعدی هیدایه‌ت ده‌رچوو له‌بو بوعدی ضه‌لال، لۆیی هه‌ر وه‌خته‌ک، هه‌ر وه‌خته‌ک خوطوره‌ی جه‌ره‌سی خه‌ته‌ری به‌شه‌ریه‌ت لێ‌ی دابی باری ته‌عالا زوو پێ‌ راگه‌یشتییه‌ ره‌سولی له‌ بو ناردیه‌ چونکی ئه‌و حاله‌ته‌ ته‌فاقوم ده‌کا ده‌گاته‌ حه‌ده‌ده‌ک خودا(جل جلاله‌) ئیهمال ده‌کری، وه‌ حه‌ققی خودای سه‌حبه‌ ده‌کری ده‌دریته‌ مه‌خلوقاتی دکه‌، مه‌ته‌له‌ن وا تی‌ده‌گه‌ ماده‌ سه‌عاده‌تی له‌ بو په‌یا ده‌کا ماده‌ ده‌یژیینی، مادام ماده‌ تانی دکتۆری له‌بو په‌یا بکا ده‌رمانی لو په‌یا بکا، و قصوری لو دروست بکا، و ماده‌ پاره، ئیذه‌ن ماده‌ش ده‌تانی خولودی له‌بو دروست بکا! ئه‌و وه‌ختی ئا ئه‌و فیطره‌یه‌ سه‌بر سه‌بر له‌بو قالب کردن ده‌چی، قالب بی له‌سه‌ر حاله‌تی ضه‌لال، شه‌یاطین ته‌ ئثیری لێ‌ بکه‌ن، ئه‌و وه‌ختی ئه‌و ماده‌یه‌ ده‌بیته‌ سه‌نه‌م، ئه‌وجا هه‌رچ له‌ززه‌ته‌ک هه‌رچ بوعده‌ک له‌ مه‌طالیبی شه‌خص له‌و حاله‌ته‌ ته‌مرینییه‌ی جنینییه‌ی دهرده‌چی له‌ بوعدی صحیح، له‌بو بوعدی سلبی شه‌یطانی وه‌یلیدی شه‌یطانه‌که‌ خۆی بتانی به‌ ته‌ مامی غوباره‌ ک توزه‌ ک زور باوینه‌ سه‌ر فیطره‌ی ئه‌و وزاده‌ حه‌ل چیه‌ لیره‌؟ باری ته‌عالا سه‌رله‌نوئ ریساله‌ بنیری به‌ واسطه‌ی ره‌سول، ره‌سول چ بکا؟ بی فیّره‌ نوژیان بکا؟! بی به‌حسی سه‌ومیان له‌بو بکا؟! بی به‌حسی احکامی نیکاح و طه‌لاق و ئه‌وانه‌یان له‌بو بکا؟! نه‌خیر ئه‌وانه‌ هه‌مووی موچه‌ده‌دن، جومله‌ک ئوموری موچه‌ده‌ده‌ ئانه‌وی تابعن، ره‌سوله‌که‌ که‌ ئه‌صله‌ن که‌ هاتیه‌ یه‌که‌سه‌ر فیطره‌ی ئینسانه‌که‌ی ئه‌صلی ره‌بط کردیه‌ سه‌رله‌نوئ له‌گه‌ر ئه‌و مه‌خلوقاتانه‌ی که‌ مه‌وجوده‌ له‌ وه‌سه‌طی، ئه‌وه‌ ئیشی ره‌سوله‌که‌ی بووه‌، هه‌موو روسول قاطیبه‌ته‌ن ئه‌وهایان کردیه‌، ئه‌ی ذات مورچه‌عه‌ی ته‌سه‌وری خۆی بکه‌ به‌رامبه‌ر کولی

مه‌خلوقات، ئه‌وه مه‌رحله‌ی یه‌که‌م، ئه‌توو خوشت مه‌خلوقی، ئه‌و بیئیه‌ی که تیئشیدا ده‌ژی هه‌مووی مه‌خلوقه، هیچ قووه‌ته‌ک نییه، ئه‌وه‌ی خوا دایتییه توو ئه‌وه ببه‌ته به‌دیل، له‌وه‌ی که خو‌ی لۆ خو‌ی به‌ته‌سه‌وری خو‌ی به‌به‌دیلی دانابی، ئه‌وه‌ل جار له‌وه‌ی ده‌دا ریسه‌له و په‌سول، پاشان ئه‌وجا ئه‌وه‌ی سه‌بر سه‌بر فه‌صل ته‌فنیسه ده‌کا ده‌کا ئه‌و مه‌خلوقه پۆژه، ئه‌و پۆژه ئیراده‌ی توی له‌سه‌ر نییه، بته‌وئ و نه‌ته‌وئ ئه‌وه هه‌لدئ، لۆیی فه‌جر دروست ده‌کا، ضوحا دروست ده‌کا، عه‌صر دروست ده‌کا، مه‌غریب دروست ده‌کا، له‌یل دروست ده‌کا به‌ ئاوابوونی، ئیراده‌ت له‌سه‌ر نییه بته‌وئ نه‌ته‌وئ ئه‌وه‌یه مانگ کذک، عارد کذک، چیا کذک، بزانی چه‌می خو‌ت چه‌نده! لۆی ته‌فصیل ده‌کا، که‌ینی ئا ئه‌و ماده‌یه دیسان نه‌قل بوو له‌بو داخیلی، ئه‌و ماده‌یه که ئه‌و ذاته ئیرتیباطی پپوه بوو موغناطیسیه‌ن، بریین عه‌کس کرا له‌ بو داخیلی ئه‌و وه‌ختی فیعله‌ن ته‌زکیه ده‌ست ده‌کا به‌ دروست بوون، ته‌زکیه، که‌ینی ته‌زکیه‌که بوو فوئاده‌که دیسان وویستی ببه‌ته فطره به‌ نه‌قائو به‌ صه‌فاء قه‌لب ده‌ست ده‌کا به‌ ئیش کردن، هه‌رچی شته‌ک له‌ ناو داخیلی ذاته‌که به‌ عیلم دانرا بی به‌ ئه‌مانه ئیبراز ده‌بن ده‌رده‌چن، ئه‌و وه‌ختی عیلاقه‌ی صه‌حیح ئی خیلقی به‌ینی ذات و به‌ینی مه‌خلوقات دروست ده‌بن، دیسان سه‌ر له‌ نوئ، ده‌تانی فیعله‌ن موماره‌سه‌ی حه‌قیقی و صه‌حیح بکا له‌گه‌ر مه‌خلوقاتی خوی له‌سه‌ر وجود، لۆیی موهممه‌ی روسول هه‌موی تلاوه‌یه بابی تیلاوه ته‌فصیل ده‌کرئ له‌ قیرائه، له‌ ذکر، له‌ ته‌سبیح، له‌ سجود، ئه‌وه هه‌موی سه‌بر سه‌بر گه‌وره‌تر ده‌به‌ته‌وه له‌بو هه‌تا ده‌گاته مه‌راحیلی موته‌طه‌وو، مه‌رحله‌ک فعله‌ن هه‌تتا له‌ ذکرئ (اسم ربک) ده‌رده‌چی له‌بو (ذکر ربک) که مه‌رحله‌که، به‌واسطه‌ی مه‌خلوقاتی خوی که خوی ناسی عیلاقه‌ی له‌گه‌ر مه‌خلوقات قه‌طع ده‌بی موباشر له‌ (تبتل) دایه، مونقه‌طیعه ئیلا له‌گه‌ر خوی نه‌بی ئیلا ئیرتیباطی موباشری به‌ (رب العالمین) هه‌موو له‌حه‌ذات سه‌که‌ناتی له‌گه‌ر خوی فه‌صل ده‌بی له‌ مه‌خلوقات، مه‌خلوقات هه‌مووی دوونی خویتی له‌خوی که‌متره، ئه‌و وه‌ختی ئه‌و ته‌عامولی ئیجابی له‌گه‌ل مه‌خلوقات به‌ مه‌فهومی ته‌سخیر، ئه‌و حاله‌ته دروست ده‌بی ئه‌و وه‌ختی ئیستجابیه‌ی مه‌خلوقات ده‌بی وفقی ئیراده‌ی وه‌ی چونکی ئیراده‌ی وه‌ی موقابل موطابقه له‌گه‌ر ئیراده‌ی خوی له‌گه‌ر مه‌خلوقات، ئا ئه‌وه‌یه که (رب العالمین) ده‌فه‌رمی به‌ نسه‌به‌ت ئیستجابیه‌ی ذات له‌ بو ریسه‌له: (يَتْلُو عَلَيْهِمْ آيَاتِهِ وَيُزَكِّيهِمْ وَيُعَلِّمُهُمُ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ) (الجمعة ٢)، هه‌تا ئه‌و ته‌زکیه نه‌بی فه‌لاح دروست نابی، ئه‌ها (قَدْ أَفْلَحَ الْمُؤْمِنُونَ) (المؤمنون ١) ئه‌وجا (الَّذِينَ هُمْ فِي صَلَاتِهِمْ خَاشِعُونَ) (المؤمنون ٢)) (والذين هم.. والذين هم.. والذين هم..) به‌ چ؟ له‌ بیدایه‌ت له‌ سوره‌ی بیدائی (قَدْ أَفْلَحَ مَنْ تَزَكَّى) (الأعلى ١٤) (قَدْ أَفْلَحَ مَنْ زَكَّاهَا) (الشمس ٩) ها قاعیده‌که‌ش قورئان چونکی خو‌ی قانونه قَدْ أَفْلَحَ مَنْ تَزَكَّى (الأعلى ١٦) (وَذَكَرَ اسْمَ رَبِّهِ) (الأعلى ١٥) ئه‌وجا (فصلی) قاعیده قورئانییه‌که (قَدْ أَفْلَحَ مَنْ تَزَكَّى) (الأعلى ١٤) ئه‌صله (وذكر اسم ربه) ئه‌وجا (فصلی) ئه‌وه قانونه‌که‌یه، ئیرتیباطی ئه‌و ذاته له‌گه‌ر مه‌خله‌قات به‌و مواصفاته‌نه‌ی که خوا ویستی، ئه‌و وه‌ختی که خالق ده‌ناسی، ئه‌و وه‌ختی عیلاقه‌ی صه‌حیح دروست ده‌بی به‌ینی خو‌ی و خالق، که‌ینی ئه‌و ئه‌بعادانه هه‌مووی ئیهمال کرا، ته‌زکیه‌که نه‌کرایه، که ته‌زکیه نه‌کرابی ته‌قوا دروست نابی، ئه‌و

ته‌قوایه دروست نه‌بی ئیمان نییه، لۆیج باری ته‌عالا جه‌ننه‌تی له بو دوو فیئه دانایه
 فه‌قه‌ط موته‌قی و موئمین، یه‌ک ئایه‌ت یه‌ک ئیشاره‌ت نییه له قورئان
 (موسلیم) بچته جه‌ننه‌ت، ئه‌وه‌ی که ئه‌مه خو‌مان پپوه‌ی مان‌دی ده‌که‌ین، یه‌ک ئایه‌ت
 نییه له قورئان به‌حسی موسلیمه‌کی کرد‌بی بچته جه‌ننه‌ت، هه‌موی مؤمن و موته‌قیه،
 له‌به‌رئ‌هوه‌ی ئه‌و ته‌کوینه جه‌ننییه له داخل ئیحتیاجی به زه‌مه‌ن هه‌یه، لۆیج ئیمانیش
 ئیحتیاجی به زه‌مه‌ن هه‌یه، عیلاقه دروست کردن له‌گه‌ر ذاتی (رب العالمین) ئیحتیاجی
 به زه‌مه‌ن هه‌یه، له‌به‌ر ئه‌وه‌ی ئه‌و جه‌نینه ئیحتیاجی به ته‌مرین هه‌یه به جوهد هه‌یه
 صه‌رفی کا له‌سه‌ر خو‌ی، لۆیج عیلاقه دروست کردن له‌گه‌ر ذاتی (رب العالمین) ئیحتیاجی
 به جوهد هه‌یه، ئیحتیاجی به ته‌مرین هه‌یه، هیچ وه‌قته‌ک ئوتوماتیکه‌ت له‌ حیاتی
 ئه‌و جه‌نینه‌ی ده‌وری نییه، که‌ینئ ئه‌گه‌ر هاتوو ئه‌مه هاتین به ده‌رزی له ره‌حمی ئه‌و
 ئافره‌ته‌مان دا لۆوه‌ی زوو جه‌نینه‌که پچ بگا له‌سه‌ر حیسابی نه‌وعی ئه‌و جه‌نینه‌یه،
 موخته‌مه‌له موشه‌وه‌ه ده‌رچی، موخته‌مه‌له خه‌له‌له‌ک له بونییه‌ی ته‌کوینی بی، لۆیج
 ئیلا ده‌بی به‌ طه‌ریقه‌ی خو‌ی به‌و خیطه‌یه‌ی که باری ته‌عالا زه‌مه‌نه‌ن له‌بو‌ی داینابی،
 ئیلا ده‌بی ئه‌وها بی، لۆیج هه‌تتا ئه‌ثنای ته‌کوینییه‌ی مه‌ئه‌له‌ن ئه‌شیعه‌ی ئیکس بگاته
 جه‌نین ده‌یفه‌وتینی، لۆیج باری ته‌عالا به‌ سئ په‌رده (فِي ظُلُمَاتٍ ثَلَاثٍ) (الزمر ۶) حیمایه‌ی
 ده‌کا و حیفظی ده‌کا، هه‌ر وه‌قته‌ک ئه‌ثنای عیلاقه دروست کردنی ذات له‌گه‌ر (رب
 العالمین) ئه‌دنا ئیختراقات بی به مه‌فاهیمی دینی و غه‌یری دینی له بو داخلی ئه‌و
 ئینسانه‌ خه‌له‌ل دروست ده‌کا له‌ناو داخلی، ذات ده‌یه‌وئ ته‌زکیه دروست کا به‌ینی خو‌ی
 و به‌ینی (الله) (أَنْ يَتَزَكَّى)، هه‌تا فه‌لاحه‌که ئیجاد کا له‌و ئه‌ثنایه وه‌کو جه‌نینه‌که‌یه، هه‌ر
 شه‌خسه‌ک، هه‌ر طه‌ره‌فه‌ک، هه‌ر فیئه‌ک، هه‌ر مه‌وضوعه‌ک، بی ئیختراقی ئه‌و خه‌طه‌ی بکا
 وه‌کو ئه‌شیعه‌که‌یه، ته‌ئسیر له نمو ۴۷:۴۰ ئه‌و جه‌نینه‌ی ده‌کا، له‌به‌ر ئه‌وه‌ی که ئه‌و
 ذاته له زگی داکی ده‌رچوو ئیسته به مه‌راحیلی موته‌قه‌ددیم عاردیش خو‌ی کوره‌ی
 ئه‌رض وه‌کو دایکه‌که ئه‌صله‌ن (مِنْهَا خَلَقْنَاكُمْ وَفِيهَا نُعِيدُكُمْ) (طه ۵۵) ئیذه‌ن ئه‌و که ئیسته
 له‌سه‌ر کوره‌ی ئه‌رز موماره‌سه‌و حه‌ره‌که‌و ئه‌نشیبه ده‌کا که ئه‌ننه‌وه له‌سه‌ر ره‌حمی
 دایکی ئه‌صیله حه‌ره‌که‌و ئه‌نشیبه ده‌کا هه‌ر ئه‌و دایکه‌شه غیذائی ده‌داتئ شتی ده‌داتئ
 مه‌صده‌ری ئه‌خذی ئه‌و ذاته له‌سه‌ر ئه‌و کوره‌ی ئه‌رضیه لۆئ کوره‌ی ئه‌رض ته‌مثیلی
 داکه‌ک ده‌کا موسته‌میر دایمی لۆیج هه‌رچی هه‌رچی هه‌یه ئه‌و ذاته هه‌یتی ئی ئه‌و
 عارده‌یه یان موباشیر یان غیر موباشیر ئیذه‌ن ئیختراقاتی شه‌یطانی له بو ئه‌و خه‌طه‌ی
 له‌گه‌ ئه‌و ته‌بیاره‌ی که ذاته‌که ده‌یه‌وئ له‌گه‌ل (رب العالمین) دروستی کا به مه‌فهومی
 بینا هه‌ر ئیختراقه‌ک هه‌تتا به مه‌فهومی دینیش بی خه‌له‌ل دروست ده‌کا له بینای ئا
 ئه‌و ذاته وه‌کو که ئه‌ننه‌وه ئیشعاعییه‌ن ته‌سلیطی ئیشعاعی ئیکس ده‌کرئ له‌سه‌ر جه‌نین
 لۆوه‌ی خه‌له‌ل له‌بو‌ی دروست بکا لۆیج با غیبه‌تی که‌س نه‌که‌ین ئه‌مه خو‌مان له داخلی
 خو‌مان ئیحساسمان به‌وه‌ی ده‌کرد لا یه‌زال ئیحساس ده‌که‌ین به‌و غوربه‌ته‌ی که تیمان دا
 مه‌جوده به‌وه‌ی که فعله‌ن ئه‌مه ئیحساس به له‌زه‌تی ته‌عه‌ببود ناکه‌ین ئیحساس به
 ئینشراحو ئیطمئنان ناکه‌ین عیلمه‌ن ئه‌و ذیکره‌ی باری ته‌عالا ده‌یه‌وئ ده‌یکه‌ین ئه‌مه ئه‌و

تهسبیحه‌ی که ئیستا وه رمان گرتیه تهسبیحاتی پئی ده‌که‌ین ئه‌و سجوده‌ی که مه‌طلوبه
 لیمان بیکه‌ین ده‌یکه‌ین ئه‌مما له‌به‌ر ئه‌وه‌ی ئه‌صله‌ن به‌و طه‌ریقه‌یه‌ی نه‌هاتیه به‌طابعی
 ئوتوماتیکیه‌ت هاتیه لویی‌ی حاله‌تی مه‌طلوب له‌ناو داخل دروست نه‌بووه و دروست ناکرئ
 دروستیش نه‌کرایه ئه‌مه ده‌رزیمان لی‌درايه لویی‌ی باری ته‌عالا ئه‌گه‌ر مولا‌حه‌زه‌تان کردبی
 ئیسته مه‌ئه‌له‌ن نه‌بات نه‌بات غوره‌ف زوجاجی هه‌یه خانی به‌شوشه کرای ئه‌جواء له‌بو
 نه‌بات دروست ده‌کا جه‌و بیئه‌ بیئه‌ی خارجی مه‌ئه‌له‌ن وهختی خو‌ی زستانان له‌بیرمه
 ئه‌من ته‌ماته له‌هه‌ولیرئ نه‌بوو ئیستا به‌زستانا ته‌ماته هه‌یه به‌زستان شفتی نه‌بوو
 ئیستا شفتی هه‌یه به‌چه‌ ده‌کرئ جه‌وی خارجی ئا ئه‌و ته‌مه‌ره‌یه حازر بکرئ لو‌وه‌ی
 فی‌عه‌ن ئه‌و ته‌مه‌ره‌یه ئی‌حساس بکا فعله‌ن له‌و جه‌وه‌ی ده‌ژی که تییدا مه‌خلوقه ئما
 ئه‌گه‌ر بی‌تو ماده‌ی ئی‌ضافی له‌سه‌ر ئی‌ظافه بکرئ له‌ته‌کوینی مه‌ئه‌له‌ن شفتی حه‌جمی
 گه‌وره بکرئ ئه‌وه ته‌ده‌خوله نه‌ک له‌خارج ته‌ده‌خوله له‌بونیه‌ی شفتی لویی‌ی له‌سه‌ر
 حی‌سابی تامی شفتی ده‌بی ئه‌و وهختی له‌سه‌ حی‌سابی تامی شفتیه که‌ی شفتیه کی سو‌ر
 گه‌وره جوان شکلی ئی‌شتیه‌ت ده‌چتی بی‌خو‌ی ئه‌مما که تامی ده‌که‌ی له‌گه‌ خیار فه‌رقی
 ناکه‌ی وه‌یه یان نا زو‌ر جار ذاتش ئه‌وه‌ای لی‌دی زو‌ر جار ذات وه‌ی لی‌دی له‌به‌ر ئه‌وه‌ی
 به‌و نوموووه طه‌بیعیه‌ی دا نه‌چوووه جه‌وویشی له‌بو ئی‌عداد نه‌کرایه به‌عه‌زه ئایات به‌عه‌زه
 ئه‌حادیس به‌عه‌زه شت ئه‌وها خو‌ی ئی‌عتبار ده‌کا فعله‌ن ته‌خه‌طی مه‌رحه‌له‌ی جه‌نینه‌ی
 کرد گه‌ یشته مه‌رحه‌له‌ک فه‌وق ئه‌مما به‌سته‌زمانه‌ی له‌وئ ئی‌حساس ده‌کا مونقه‌طیه‌ه
 نه‌ک له‌و وه‌سه‌طه‌ی که تییدا ده‌ژی ئی‌نه‌ما حه‌تتا له‌وجود له‌بیئه له‌مه‌خلوقات
 مونقه‌طیه‌ه لویی‌ی هه‌موو ته‌سه‌ووری فیکریشی له‌گه‌ مه‌خله‌قات نییه دائی‌مه به‌فه‌وقیه‌ت
 ته‌مه‌شای مه‌خلوقات ده‌کا به‌فه‌وق به‌وه‌سی به‌مونه‌صیر عیلمه‌ن ئه‌صله‌ن ئی‌ستجابه‌ی
 خو‌ی له‌گه‌ر ئه‌و مه‌خلوقاته ته‌وافوقی بوو ته‌وافوقی بوو نه‌ک ته‌سه‌للوطی یه‌عنی ئه‌و
 ئه‌و کوره‌ی ئه‌رضه ده‌یداتی قوبولی ده‌کا ئه‌ویش ده‌داته کوره‌ی ئه‌رض کوره‌ی ئه‌رض
 قوبولی ده‌کا نه‌ک موته‌سه‌للیطه له‌سه‌ کوره‌ی ئه‌رض دائی‌مه حاکیمه نه‌ه موته‌وافیقه
 موته‌ناغیمه مونه‌میجه ئه‌و ئی‌حساس و شعوره ئه‌خذو عه‌طای هه‌یه به‌ینی خو‌ی و به‌ینی
 مه‌خلوقات لو‌و چوونکی له‌ناو زگی ئه‌و مه‌خلوقاتانه دائی‌مه به‌خو‌یو ده‌کرئ دائی‌مه عه‌طای
 هه‌یه ئه‌و مه‌خلوقاتانه له‌بو‌ی ئه‌ویش دائی‌مه ئی‌ستجابه‌و ئی‌ستعدادی هه‌یه لویی‌ی چهند
 له‌حاله‌ی بینا‌ه بلند تر بی خو‌ی به‌گچکه تر ده‌زانی به‌رامبه‌ر مه‌خلوقات چوونکی ئه‌و
 مه‌خلوقه وه‌ظیفه‌ی که پئی راسپاردرابی کامیله‌ته‌ن ئه‌دای ده‌کا موته‌مه‌له ئه‌مما ئه‌و
 ته‌قصیری هه‌بی مه‌ئه‌له‌ن به‌رداغه‌ک ئاو ده‌گری باری ته‌عالا له‌بو‌چی خه‌لق کردبی ئه‌و
 ئاوه‌ی ئه‌و ئاوه ده‌ورو وه‌ظیفه‌و موهیمه‌ی خو‌ی ئه‌دا ده‌کا ئه‌مما ذاته‌که نه‌خیر
 موته‌مه‌له ته‌قصیری هه‌بی لویی‌ی له‌و ئاوه‌ی طه‌له‌ب نه‌کرایه ئی‌ستغفار بکا ئه‌مما له
 ذاته‌که طه‌له‌ب کرایه ئی‌ستغفار بکا ئه‌و قه‌ ته‌راتی ئه‌و ئاوه زه‌راتی ئاو موسه‌ببیح
 ساجیدن له‌بو‌خوا‌ی ئه‌مما ئه‌وه موته‌مه‌له قوسوری هه‌بی له‌بو‌ته‌سبیح و له‌بو‌ذیکرو
 له‌بو‌عیباده‌ت، ئه‌وه هه‌موی وه ئه‌مثیله زو‌ر هه‌یه صه‌راحه‌ته‌ن هه‌موو مه‌خلوقات به‌و
 فه‌ته‌راتانه‌دا ده‌روا باشترین ده‌رسه باری ته‌عالا ده‌یداته ئه‌و جو‌مووعاته‌ی که ده‌یان‌ه‌وئ

فعلهن به حهق بيناسن وه موکهرهريشه دائيمه و هيچ وهقتهك ئهو حالهته لهسهر
 کورهى ئهرز ئينقراض ناکرئ بهشهر ئيللا دهبي جهنينى ههبي مندالى ببي مندالهکەش
 ئيللا بهو ئهطورانهدا بروا بهو مهراحيلانهدا بروا و ئهو مهراحيلانهدا ههر مهرحهلهک
 پيش و پاشى خوئ ههيه يهک تهقديمي مهرحهلهکەى دکەى دهکا هيچ وهقتهکيش ئهگەر
 موتابهعهى مهرحهلهک لهبو مهرحهلهکى دکە نهکرئ تهوهققوف دروست دهبي يهعنى
 مهوت يهعنى فهنا نهمان دائيمه دهبي له حهيهويهو حهرهکه دابى نهشاطدابى ئهو
 مهخلوقه له بلنديوون و تهرهففوع دابى نهفسى شت ذاتيش که دهيهوئ لهگەر خوا
 عيلاقهک دروست بکا بهو مهراحيلانهدا دهچى له گچکهيى يهوه سهبر سهبر عيلاقه
 لهگەر خواى دروست دهکا بهو ئهطورانه ههتا دهگاته ئهو سهقفهى که خوا دهيهوئ لهو
 سهقفهى بارى تهعالا لئى رازى دهبي لويئ يهک جومله تهصانيف وهختى خوئ له
 خزمهتتان بهحسمان کرد له دهرس دهرسى سيره و دهرسى چوئيئى ئيمان که له ناو
 جوموعى بهشهر(کالانعام) ههيه(أضل) ههيه ئينسان ههيه ناس ههيه(بني آدم)ههيه
 بهشهر ههيه موسليم ههيه موئمين ههيه موتهقى ههيه موحسين ههيه(صديق)ههيه
 شوهدا ههيه ئوانه ههموى لهناو مهرتبهى ئيمانى ئهدنا خهلهل دروست کردن له
 ئەثناء بيناء خهلهل دروست دهکا لهسهر داخيل لويئ مهتهلهن لايهزاليش له يابان
 لهشارى هيروشىما و ناگازاکی وهختى خوئ قهناپلى زهررى تهقاندرايه سهريان به ظولم
 ئيستاش هجينهکان که ئهجيال دروست دهبي لهسهريان ههموو موشهوهوهن کهيني
 خهلهل دروست بوو له ئهطوارى بيناء خهلهل له تهکوين دروست دهکا که دهرش دهچى
 به غهیر نوضوج دهردهچى لويئ ئهو ذاته ناتانى دهورى خوئ کاميلهتهن ببينى له وجود،
 تهمهشاکهن چهن ئهفکارى تهربهوى ههيه لهسهر کورهى ئهرز مهسهلهن له مهدرسهى
 رهئسماليهت چهن محاوولاتى بينائى تهربهوى ههيه له ئشتراکيهت چهن ئهفکارى
 بينائى تهربهوى ههيه، چونکى بهو مهراحيلانهدا ناچى لويئ هه مووى ناقصه ذات
 دروست دهکا ذاتهکه مقهولهبه ناقصه ناتانى ئهداى موهممهى خوئ بکا لهسهر وجود
 بهو تهقصيرهش دهمينى لويئ ئيستا ئهفکارى ماددى وهحهتتا دينيش ههموى
 موعاناتيانه ههموى له واوهيلان لووهى فيعهن ئا ئهو ذهواتانهى که مهطلوبه ئيعداد
 نهکرايه و دروست نهبووه دوعا دهکهن له بارى تهعالا خوئ وهکيل بى مووهفيق بى هادى
 بى مورشيد بى وهحيفاظهت و ريعايهت بکا ئهصلهن لهبو خهيطى هيدايهت پاشان
 دهفعمان بکا و ههر طهورهک لهو ئهطورانه ههر لهحظهک لهو لهحظانه خوئ بمانگرى
 خوئ ريئمايمان بکا لهبو ئهصهحترو ئهقبل تر خوئ به تهوفيقى خوئ بمانگهينته
 مستواى رضوان ئهگەر ئهمه خوئشان لايهقى ئههى نهبين ئهمما ئهو خوئ لايقه حافظه
 له شهياطين لووهى ئختراقمان نهکا له ئهسنای بناء(نَهْ هُوَ السَّمِيعُ الْبَصِيرُ) (الإسراء) وصى
 الله على سيدنا محمد وعلى آله وصحبه وسلم. سبحان ربك رب العزة عما يصفون وسلام
 على المرسلين والحمد لله رب العالمين.